

Pascalie Warmenhoven stottert in het geheim

Aandacht is de boosdoener

Pascalie Warmenhoven is veertien jaar en zit in de tweede klas van de havo in Alkmaar. Dat ze stottert, weten alleen haar ouders en twee beste vriendinnen. “Die vinden het helemaal niet erg. Maar ik wel.”

Als de leraar haar in de klas een vraag stelt, doet ze soms net alsof ze het antwoord niet weet. Zeker als dat woord begint met een p, k of een t: de letters waar ze moeite mee heeft. Op die manier slaagt ze erin om voor de rest van de klas verborgen te houden dat ze anders is dan de anderen. Want zo voelt dat. Haar resultaten zijn echter niet anders dan die van de andere leerlingen in haar klas; het bewijs dat haar spraakprobleem niets zegt over haar capaciteiten. Pascalie is een gewoon, leuk en slim meisje.

Ze stottert niet altijd: “Als ik alleen ben of me op mijn gemak voel, is er niets aan de hand. Maar als ik aandacht krijg, word ik wel eens zenuwachtig en dan kan het mis gaan. Zoals in de klas, of als ik mijn eigen naam moet uitspreken. Dan zijn sowieso de ogen op me gericht en dan moet ik ook nog eens de p uitspreken. Dat is lastig.”

Voor de draad ermee

Ook buiten school weet ze haar spraakstoornis goed te verbergen. Wie haar bijvoorbeeld aan de telefoon krijgt, merkt helemaal niets. Lid van een debaterclub zal ze niet zo snel worden, maar Pascalie heeft net als iedereen hobby's, zoals naar de stad gaan en winkelen met vriendinnen. “Ik zit ook op voetbal. In het weekeinde spelen we een wedstrijd en daarnaast trainen we twee avonden per week. Tijdens het voetballen hoef je niet zo veel te zeggen en denk ik dikwijls niet eens aan stotteren. De meisjes van mijn elftal weten er dan ook niets van.”

Pascalie weet niet zeker of dat ook zo blijft. Ze denkt dat ze er ooit mee voor de draad moet komen. Want de wens om niet meer te stotteren is groot. Maar schaamte is de belangrijkste reden dat Pascalie in therapie is gegaan. De sessies in groepsverband vindt ze leuk en fijn, ook omdat ze daar mag stotteren van zichzelf. Ze schaamt zich niet, omdat iedereen in de groep stottert. En de oefeningen die ze thuis moet doen zijn geen ‘opgave’. Dat komt dus vast goed met Pascalie.

In uw polisvoorwaarden leest u hoe IZA logopedie en stottertherapie vergoedt.

Pascalie Warmenhoven: “Tijdens voetballen hoef je niet zo veel te zeggen”